

K 15. VÝROČÍ KARDIOLOGICKÉ REVUE

Vážení čtenáři, přeji Vám vše nejlepší do nového roku 2013, hlavně zdraví, spokojenost a osobní úspěchy. Pro Kardiologickou revue je tento rok významným mezníkem, vychází její 15. ročník.

Časopis vznikl v roce 1999 a u příležitosti oslavy desetiletého trvání jsem v úvodu 1. čísla z roku 2008 popsal historii jeho vzniku a rozjezdu. V tomto roce se odpovědnou redaktorkou stala Mgr. Gabriela Gubíková, neúnavná, výkonná a brilantní pracovnice, na které leží celá váha složité agendy. V roce 2010 pak přešla Kardiologická revue pod hlavičku nakladatelství Ambit Media, a. s. Dále byli ustaveni dva zástupci vedoucího redaktora, takže tato užší Redakční rada se může scházet častěji a operativněji. Hlavní náplní časopisu se stala monotematická symposia a přehledové články, které informují o pokrocích oboru. Péče je věnována kazuistikám a soutěžním kazuistikám, kde mohou prezentovat výsledky práce i mladí autoři pod vedením svých učitelů. Nezanedbatelnou rubrikou jsou referáty ze sjezdů, zejména zahraničních, které přenášejí rychle ve známost poslední novinky. Zajímavým by mělo být též zavedení rubriky zajímavostí ze styčných oborů, tištěné na barevně odlišených stránkách. Původních prací je málo, mohou totiž vznikat jen na velkých pracovištích se špičkovým vybavením a zásadními výsledky složitých instrumentálních vyšetření. Pak je snahou publikovat je v zahraničních impaktovaných časopisech. Nutno připomenout vznik brněnského mezinárodního centra pro klinický výzkum (International Clinical Research Center – ICRC) koncem roku

2012, které se bude zabývat především kardiovaskulárními a cerebrovaskulárními problémy a začíná již publikovat rodící se výzkumné projekty.

To je retrospektiva posledního období. A jaké jsou perspektivy? Kardiologická revue přes určité dopady ekonomické nestability vychází dále a bude pokračovat v naznačeném kurikulu s praktickým zaměřením podle měnící se zdravotní situace obyvatelstva a možností zdravotnického systému. Jsme ve třetím miléniu a ukazuje se, že 21. století bude tavicím kotlem světového dění. Prohlubuje se nerovnoměrnost mezi prudkým rozvojem technických možností a zaostávající psychosociální rovinou lidstva, které zatím není schopno přiměřeně reagovat na měnící se podmínky. Populace stárne, pracovní příležitosti při snaze prodloužit dobu zaměstnání se hlavně pro mladé snižují. Vydrží však střední vrstva, která se zmenšuje, avšak je základem blahobytu, a ke které patří též zdravotníci, prodlužovat svou ekonomicky účelnou praceschopnost v rostoucím životním stresu? Národní státy se mění vlivem imigrace z jihovýchodní části světa v multietnické a multikulturní občanské státy, což dočasně nepřispívá ke zlepšení ekonomické situace vzhledem k odlišnostem v jiných zvycích, porodnosti, vzdělání a přizpůsobivosti.

Je nutno vrátit prioritní místo vzdělání a jeho odměňování. Zvýšení vzdělanosti populace předpokládá hluboké úpravy školského systému od nejnižšího až k vysokému učení. Přestávají platit starší doktríny, které zavedly společnost do slepé uličky. Na řídicí místa patří vzdělání odborníci, kteří by dovedli do-

mluvit demokratické řízení světa ve větších soustátích s větším manévrovacím prostorem a s významným sociálním programem pro mladistvé, seniory a nemohoucí, aniž by byly potlačeny územní kolority šedou mašinerií. Jak dalece je to reálné a jaký je časový horizont?

Tvoří se bohatá horní společenská vrstva odtržená od normálního světa. Příčinou jsou neprůhledné toky financí, k nimž přispívají tunelování a těžba, tabákové, lékové a drogové korporace. Plnění přírodního bohatství a zevního prostředí vede ke znečištění vzduchu, vody, půdy a potravy. Toxické látky kromě mutací mohou vést i k latentní celkové zánětlivé reakci imunologické povahy, o které je zatím málo informací. Napadení endotelu, epitelu či mezenchymu je jedním z dalších nových rizik vzniku civilizačních nemocí a zhoršeného průběhu stávajících kardiovaskulárních, plicních, trávicích a onkologických onemocnění, postoperačních a posttraumatických stavů aj. Beztrestně nelze narušovat běh světa a jeho zpětné vazby, ani v přírodě ani ve společnosti. Náprava a prevence by měly začít od prenatálního věku a v tomto ohledu by byly asi levnější a účinnější než léčení rozvinutých chorob.

Takové je rozjímání u příležitosti tohoto výročí Kardiologické revue. Jak zhodnotí situaci a co asi za dalších 5 let napíše další redaktor?

prof. MUDr. Miloš Štefja, DrSc., FESC

vedoucí redaktor